

Fra vår utenlandspost --

Voldsom anklage mot nåværende og tidligere medlemmer av den danske regjering

Kredittforeningsdirektør Paul C. Rasmussen, Danmark, har sendt en anmeldelse på en rekke nåværende og tidligere medlemmer av den danske regjering til det danske Folketings Præsidium. Anmeldelsen som bærer titelen: «Jeg anklager dansk styre og dansk rettspleie» er et sensasjonelt skrift.

I innledningen skriver herr Rasmussen:

Den 5. Maj 1949 udsendtes Bogen: «Retfærdighed», der er en offentlig Anklage for grove Masse-Forbrydelser (Mishandlinger, Tortur, Røveri og Mord), forøvede saavel udenfor som i danske Fængsler og konsentrationslejre mod værgeløse Borgere (Mænd saavel som Kvinder), som den 5. Maj 1945 og derefter blev udsat for grundlovstridig, forbryderisk Frihedsberøvelse og Krænkelser af Husfreden.

Disse grove Forbrydelser blev ikke alene begaaet i Dagene 5., 6. og 7. Maj 1945, men længe efter, at der var dannet en fuldt ansvarlig Regering, og efter at Rigsdagen havde vedtaget et Straffelovstillelag med tilbagevirkende Kraft, rettet mod netop de Borgere, man ulovligt hadde indesperret, og som man mishandlede og torturerte

Vi retter spørsmål --

(Forts. fra side 1)

finske front? Mot at Røde Kors-søstre sammenlagt er dømt til årelange fengselsstraffer eller straffarbeid? Slikt straffarbeid Norge offisielt har meddelt FN ikke forekommer i Norge, bortsett fra asosiale fylliker o. l.) -- Scharffenberg og mange andre bra folk har offentlig tatt skarpt avstand fra denslags folkedemokratiske utskielser fra domstolens side. Men Norges Røde Kors -- hva har det gjort?

Vi er et rettsband av noen hundre tusen nordmenn, som gjerne vil vite litt om dette. -- Og vi kommer til å spørre og spørre i årene framover. Og vi kommer til å forlange oppreisning for all urett begått av en forblindet, formobbet, feig og hyklerisk flokk landsmenn. Disse papirhelter som overtok makten over pressen, opinion-, makt- og rettsapparatet i 1945 -- da det var fred for dem og ingen fare. Da de etter forslag av Sven Arntzen, Wilhelm Keilhaug, Chr. Rynning Tønnesen, Bernt Lund og ikke å forglemme sallowig Erik Solem, opprettet særdomstoler og utnevnte spesielt giftig innstilte personer til å dømme norske røde kors søstre til tvangsarbeid.

Vi retter disse spørsmål til presidenten for Norges Røde Kors, herr Steen, og vi ber om et offentlig svar gjennom «8. Mai».

bag lukkede Døre.

Ifølge Grundlovens Paragraf 12 maa de daværende Ministre bære ansvaret for disse Forbrydelser, og som Borger tillader jeg mig høfligst under Henvisning til Grundlovens Paragraf 14 at opfordre det høje Folketings ærede Medlemmer til at udføre deres forfatningsmæssige Pligt ved at rejse Rigsretsanklage mod følgende Personer:

- 1) Fhv. Statsminister, Minister Vilh. Buhl.
- 2) Justisminister N. Busch-Jensen.
- 3) Fhv. Minister for særlige Anliggender Mogens Ludolf Fog.
- 4) Fhv. Minister uden Portefeuille Frode Fredegod Jacobsen.
- 5) Fhv. Justisminister Aage Ludvig Holberg Elmquist.
- 6) Fhv. Minister for særlige Anliggender Per Federspiel.

Slik er verdens samvittighet

Under saken mot feltmarskalk Eric von Manstein uttalte hans forsvarer, Paget: «Jeg vil sitere noen ord av generalfeltmarskalk Montgomery. -- Han har uttalt: «Jeg er soldat -- jeg adlyder alltid ordre».

I forbindelse med dette, uttalte Paget, vil jeg også henvise til admiral Sir James Sommervilles protest mot Churchills ordre om å bombardere Oran i juni 1940. Oran tilhørte den franske Vichyregjering som Storbritannia ikke var i krig med. -- Churchill avviste Somemrilles protester og angrepet mot Oran ble utført med det resultat at den franske flåte ble senket og 1500 franskmenn ble drept».

Så langt von Mansteins forsvarer. Churchill er idag en av seierehrrene Han blir ikke tiltalt for krigsforbrytelser -- fordi hans handlinger var nødvendig for deres krigføring. Den tapende part blir tiltalt å ha utført ordre, som var nødvendig for deres krigføring. Ja, ikke bare tiltalt, men de blir også dømt til døden for å ha utført ordre som de som soldater måtte adlyde.

Det er forferdelig, men slik er verdens samvittighet idag.

FN.s siste sjanse.

Lord Vansittart har i en stor artikkel tatt for seg Albania-spørsmålet og FN. Han sier her noen ord, som vi vil sende videre til våre lesere:

«Da FN ble stiftet, var det nasjonenes håp om en varig verdensfred som kom til uttrykk. Freden var denne organisasjonens første og viktigste oppgave. Sammenlignet med den, tallet de underordnede organisasjoners arbeidsmål svært lite i menigmanns bevissthet. Det man med andre ord investerte hele sin tillit i, var Sikkerhetsrådet. Og det har aldri eksistert, det har ikke kunnet eksistere og kommer heller aldri til å gjøre det så lenge dets bevegelsesfrihet er fullstendig lammet og misbrukt av russernes vetorett.

Det er noe vi alle vet, at FN ikke kan møte sin oppgave som fredens beskytter. Når generalsekretæren, Trygve Lie, skryter av det motsatte

Tvangsarbeidsleire --

Forts. fra side I.

spør den amerikanske sjefdelegerte i FN.s økonomiske og sosiale råd henvendt til de norske delegerte.

De norske delegerte stikker hodene sammen og blir enige om å sende et lur, skriftlig svar: Jo, det er blitt brukt tvangsarbeid i noen særskilte tilfelle, nemlig overfor tatere, tiggere, drukkenbolter og arbeidssky individer. Ellers aldri. «Antallet av personer i tvungne arbeidsinstitusjoner 1. mai 1949 var 315 menn og 21 kvinner» stod det i svaret. Det var fint svart, sa amerikaneren. Han trodde det var sant.

Det telegrammet som Ass. Press sendte hit om saken og som bare enkelte aviser ville ta inn, vakte berettiget oppsikt. Vi hørte to lærere som satt og snakket om det i trikken i Oslo.

— At de tør lyve så frekt, sa den ene.
— Det er ufattelig, sa den andre. -- Men jeg tror nok at russerne kjenner til de virkelige forhold.

Det er tydelig at de norske delegerte i FN omhyggelig har villet skjule overfor verden at deres land holder politiske motstandere i konsentrasjonsleirer, i tvangsarbeidsleirer, og at de har drevet med dette uvesen i alle år etter krigen. De tallene som nevnes i svaret omfatter bare kriminelle fanger eller personer som holdes innesperret uten politisk grunn. Det er fanger som er på Opstad tvangsarbeidsanstalt på Jæren og i et provisorisk kvinnefengsel i Gudbrandsdalen. De mellom 40—50,000 dyktige og arbeidsomme norske borgere som har oppholdt seg i tvangsarbeidsleire i kortere eller lengere tid etter krigen, er ikke nevnt. I forhold til befolkningens størrelse er dette sikkert like mange som dem der lever et kummerlig liv

får det oss bare til å tvile på hans evne til å bedømme realitetene. Og han er da FN.s øverste funksjonær! Det virker som om han må smile for å holde motet oppe. Men det ville ha vært atskillig modigere av ham å innrømme sannheten».

Morderne i Katynskogen

I «Tide and Time» 15/10 1949 skriver Sir Robert Bruce Lockart en anmeldelse av F. A. Voigts bok «Pax Britannia» og vi gjengir et avsnitt som slår ihjel den bolsjevikiske skrøne om at det var tyskerne som begikk de bestialske mord i Katynskogen.

«F. A. Voigt gir en hjerteskjærende beskrivelse av tragedien for de 1,2 millioner polakker som ble deportert til Russland i 1940. Kommunistenes barbariske behandling av dem er noe av det skammeligste som foregikk under hele krigen. Det er ikke tvil i Voigts sjel om hvem som var ansvarlig for Katynmordene, og for å bevise dette fremlegger han en lang rekke dokumentasjoner».

i de russiske leirene.

Vi skal friske litt på hukommelsen til de nordmenn som synes å ville glemme den skjensel de har gjort seg skyldig i overfor sine landsmenn -- ved å gjengi en liste over tvangsarbeidsleire og fengsler hvor nordmenn i tiden etter krigen har vært drevet i tvangsarbeid (Listen er ikke fullstendig). -- Endel av disse leirene er framleis i drift. -- Og til russerne sier vi: Vær så god, her er bevisene for at det fortsatt drives tvangsarbeid i Norge:

1. Akershus Landsfengsel, Oslo
2. Oslo Kretsfengsel (Åkebergveien 77, Oslo).
3. Bredtveit Fengsel, Grorud,
4. Bjørkelangen Tvangsarbeidsleir, Akershus.
5. Jessheim Tvangsarbeidsleir, Akershus,
6. Ilebu (tidl. Grini) Fengsel, Røa, Akershus.
7. Gulskogen Tvangsarbeidsleir, Buskerud
8. Verjedalen Tvangsarbeidsleir, Kravik, Buskerud
9. Rollag Interneringsleir, Numedal, Buskerud
10. Havnås Tvangsarbeidsleir, Trøgstad, Østfold.
11. Dilling Tvangsarbeidsleir pr. Moss, Østfold.
12. Onsøy Tvangsarbeidsleir, Onsøy, Østfold.
13. IIseng Tvangsarbeidsleir, IIseng st., Hedemark.
14. Sandbakken Tvangsarbeidsleir, Elverum, Hedemark.
15. Trysil Tvangsarbeidsleir, Trysil, Hedmark.
16. Trarabu Tvangsarbeidsleir, Lillehammer, Opland.
17. AStjern Tvangsarbeidsleir, Brandbu, Opland.
18. Berg Tvangsarbeidsleir pr. Tønsberg, Vestfold.
19. Sem Fengsel, Tønsberg,
20. Kristiansand Kretsfengsel, avd. B, Dalane, Vest-Agder.
21. Furulunden Tvangsarbeidsleir, Mandal, Vest-Agder.
22. Interneringsleiren, avd. B, Mandal, Vest-Agder.
23. Supplandsfoss Tvangsarbeidsleir, Simonstad,
24. Rogaland Tvangsarbeidsleir, «Sola», Rogaland.
25. Espeland Tvangsarbeidsleir, Espeland, Hordaland.
26. Knappen Tvangsarbeidsleir, Fana, Hordaland.
27. Skulestadmoen Tvangsarbeidsleir, Voss, Hordaland.
28. Hustad Tvangsarbeidsleir. Julshamn, Molde, Romsdal
29. Nørve Fangeleir, Alesund,
30. Inherad Tvangsarbeidsleir, Ekne, Nord-Trøndelag.
31. Nyrud Tvangsarbeidsleir, Mosjøen, Nordland.
32. Sletta Tvangsarbeidsleir, Tromsø, Troms.
33. Vardø Tvangsarbeidsleir, Vardø, Finnmark.
34. Sydspissen Tvangsarbeidsleir, Hammerfest, Finnmark.
35. Vollan Kretsfengsel, Trondheim.
36. Kristiansten Festning, Trondheim.